

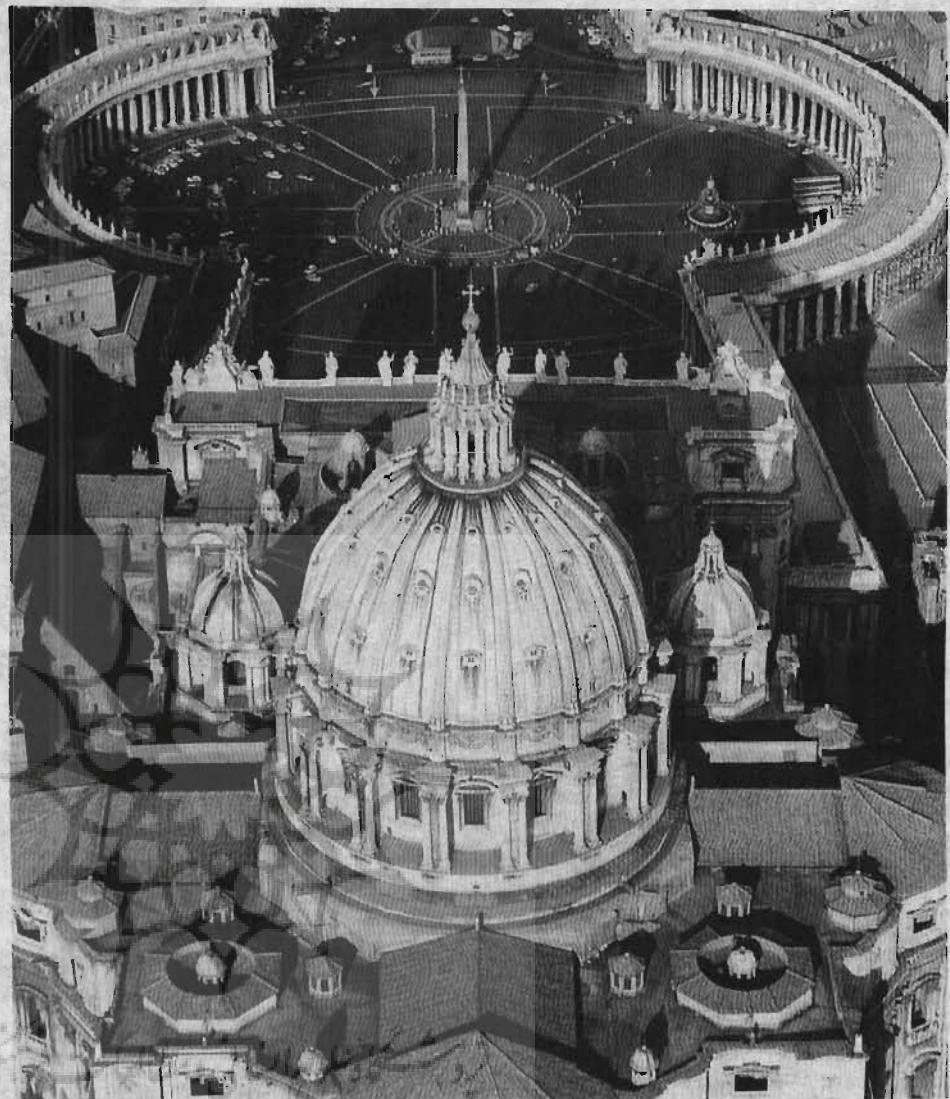
سه گنبد شکوهمند

نوشته جولیو کارلو آرگان

باروک رومی نمایانگر یک آرمان مذهبی و سیاسی است، در حالی که باروک فرانسوی صرفاً نماینده یک آرمان سیاسی، و باروک انگلیسی نماینده یک آرمان شهری و اجتماعی است. تفاوت محتوای عقیدتی باروک انگلیسی، فرانسوی و ایتالیایی از طریق مقایسه‌ای میان سه گنبد معروف سان پیترو در رم، کلیساي سن لویس دزانوالد در پاریس و سنت پل در لندن به نحو حیرت انگیزی تصویر شده است. اولی آشکارا ساخت باستانی است. این گنبد با پیچ و تاب تمثیلی گسترشده‌ای که به توسط برینی با پیروی از سلیقه معمارش میکل آنزو و با تصور هنری خود او از «توپبندیهای جانی میدان سان پیترو» یافته است قرار بود که تجسمی باشد از تمامیت کلیساي، تصویری از سروری مسیحیت و گنبد فلک که از لحاظ آرمانی تمام جهان را زیر پر میگیرد. در طرح بندی برینی دو جهه این ستونبندی بسان بازوان پیکری هست که سرش خود گنبد است.

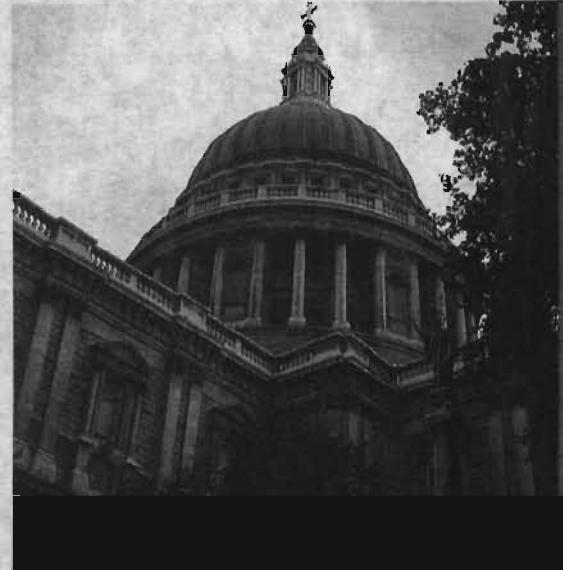
گنبد زول اردن مانسار در پاریس که بر یک ساقه گنبد دوقلو استقرار دارد، با نوعی تکروی شاهانه، بر فراز نمای مسطحی سرمی افزاده که به توسط ستونها به قابهای هندسی تقسیم می‌شود؛ ستونمندی و تزئین آراسته آن بر کل بنا مسلط است، بنایی که بر نظم معمارانه کاملی استوار است، به همانگونه که قدرت شاهانه متکی بر سلسه مراتبی از حاکمیت بود که خود در رأس آن قرار داشت.

گنبد کریستوفرون در لندن از طریق سbastiano سرلیو، معمار ایتالیایی، مناسبتی با نقشه اصلی دوناتو بر امامته برای کلیساي سان پیترو دارد. این گنبد بر بنای عالی گسترشده‌ای استقرار دارد که با گنبد چنان مفصل بندی اندکی دارد که شالوده‌ای استوانه‌ای را ضروری می‌سازد. این گنبد بعinand بنایی است که با بنای دیگری یکی شده باشد و فقط به توسط ظرافت سبک یافته ساقه گنبد و انحنای خود گنبد با آن تعایز می‌باید. این گنبد بیشتر یک نماد است تا یک تصور ذهنی از قدرت؛ و کارکرد آن صرفاً صوری است، درست بعinand پادشاه در ساختار سیاسی اوآخر قرن هفدهم انگلستان. بی آنکه بخواهیم تا آنجایی پیش برویم که در آن یک استعاره سیاسی عمدی را بجوتیم باید به یادداشته باشیم که یک گنبد بنا به سنت نمادی از اقتدار یا قدرت است و دیگر اینکه چنین هدفی سیاسی بی تردید در گنبد میکل آنزو هست و الهام بخش گبهای مانساروون نیز شده است. ■

کلیساي سان پیترو، رم، باستونبندی طراحی شده به توسط برینی که میدان را و بازوی جانی گرده است.

کلیساي سن لویی دز انوالد، پاریس

کلیساي جامع سنت پل، لندن

جولیو کارلو آرگان، اصلًا ایتالیایی و تاریخنگار هنر و استاد داشگاه رم است و از ۱۹۷۶ تا ۱۹۷۹ شهربار رم بوده است. او نویسنده چندین اثر درباره تاریخ هنر، نقشه‌کشی شهری و روشهای نقاش است، از جمله کتابی به نام تخلیل و یقین که این مقاله از آن برداشته شده است و نیز باروک (۱۹۸۷) و شهر رنسانسی (برازیل، نیویورک ۱۹۶۹).